

Ключови Изявления

Библията е романс (любовна история), в най-чистия и свят смисъл, между вселенската двойка—Бог в Христос като Младоженеца и Божиите изкупени хора като невестата—целта на Господното възстановяване.

Основното дело на Господа във възстановяването е Неговото истинско дело да ни подготви да бъдем Неговата славна невеста; освен непрекъснатото, диспозиционно осветление, за което се говори в Ефесяни 5:26, няма как невестата да бъде подготвена и следователно няма как Откровение 19:7-9 да се осъществи.

Както е използвана в Новия завет, думата „зрял“ се отнася до това, че вярващите са напълно развити и усъвършенствани в Христовия живота, който са получили по време на новораждането.

Господното възстановяване е за подготовка на Христовата невеста; в крайна сметка ние ще бъдем съобразени, за да бъдем чудесната Суламка, която, като дубликата на Соломон, е най-великият и краен образ на Новия Йерусалим като точното съответствие, невестата на Христос.

ОБЩА ТЕМА: ПРИГОТВЯНЕТО НА НЕВЯСТАТА

Първо Съобщение Невестата - Целта на Господното Възстановяване

Четене от Писанията: Откр. 19:7-9; Йоан 1:29, 3:29; П.П 1:2-3, 9:14

- I. Библията е романс (любовна история), в най-чистия и свят смисъл, между вселенската двойка - Бог в Христос като Младоженеца и Божиите изкупени хора като невестата - Йоан 3:29; Мат. 25:6; Откр. 19:7, 21:2, 22:17:**
- А. През вековете Бог има любовна история с човека; Той създаде човека, за да може да има половинка - Бит. 1:26.
 - Б. Бог е любим и Той създаде човека по Свой образ като любим; това означава, че Той ни създаде, за да Го обичаме - Марк 12:30; Ефес. 3:14-19.
 - В. Цялата Библия е божествен романс, а Песен на Песните е съкратена форма на тази любовна история—1:2-3; 8:14:
 - 1. Библията е романтична книга и нашата връзка с Господа трябва да става все по-романтична.
 - 2. Ако няма романтика между нас и Господ Исус означава, че сме религиозни християни, а не романтични християни—П. П. 1:2-3.
 - 3. Като цяло романс е думата за божествено ухажване; в Библията виждаме, че Бог търси нашата любов —2 Кор. 11:2.
 - 4. Песен на Песните е повече от романс; тя е една фантастична любовна история.
 - Г. Каквото и да обичаме, цялото ни сърце, дори цялото ни същество е съсредоточено и превзето от това нещо—1 Тим. 6:10-11; 2 Тим. 3:2-4; 4:8, 10а; Тит 1:8:
 - 1. “Да обичаме Бог означава да съсредоточим цялото си същество - дух, душа и тяло, със сърцето, душата, ума и силата (Марк 12:30) - изцяло на Него, да оставим цялото си същество да бъде превзето от Него и да се изгубим в Него” (бележка 3 от 1 Кор. 2:9).
 - 2. Да обичаме Господ Исус е да Го оценяваме, да насочваме съществото си към Него, да се отваряме за Него, да Му се наслаждаваме, да Му даваме първото място, да бъдем едно с Него, да Го живеем и да станем Него—Мат. 26:6-13; 2 Кор. 3:16; Марк 12:30; Кол. 1:18; 1 Кор. 6:17; Фил. 1:20-21; Химни, #477, куплет 2.
- II. Откровение 19:7-9 разкрива Христос като Младоженеца:**
- А. Бракът на Агнеца е източникът на завършването на Божиата Новозаветна икономика, която е да спечели невеста за Христос, църквата, чрез Неговото юридическо изкупление и чрез органичното спасение в Неговия божествен живот - Бит. 2:22; Римл. 5:10; Откр. 19:7-9; 21:2; 9-11.
 - Б. Невестата на Христос в Откровение 19 е съставена от всичките победители - ст. 7-9; Бит. 2:22; Мат. 16:18.
 - В. Всичките победители ще бъдат Новия Йерусалим като невестата на Христос в продължение на хиляда години в неговия първоначален и свеж етап - Откр. 19:7.
 - Г. Накрая, всички вярващи ще се присъединят към победителите, за да завършат Новия Йерусалим изцяло като съпругата на Христос в новото небе и новата земя за вечността - 21:2; 9-11.
- III. Невестата като целта на Господното възстановяване - 19:7-9:**
- А. “Сватбата на Агнето дойде” - ст. 7б:

1. В началото на своето Евангелие, Йоан говори за Агнеца и Младоженеца и в Откровение той казва, че сватбата на Агнето е дошла - Йоан 1:29; 3:29.
 2. След грабването на повечето светии (Откр. 14:16; 1 Сол. 4:15-16) и осъждането на съдния престол на Христос за даване на наградата (Откр. 11:18; 2 Кор. 5:10), събитията, които незабавно следват трябва да включват сватбата на Агнето (Откр. 19:76):
 - а. Ако сме наградени на съдния престол на Христос, ще участваме в сватбения пир.
 - б. Ако не сме наградени, а сме неодобрани от Господа, няма да загинем, но ще пострадаме зауба като тази, описана в 1 Коринтяни 3:15.
- Б. “Неговата невеста се е подготвила” - Откр. 19:7в:
1. Неговата невеста се отнася до църквата (Ефес. 5:24-25, 31-32), невестата на Христос (Йоан 3:29).
 2. Според Откровение 19:8-9, съпругата, невестата на Христос, се състои само от побеждаващите вярващи по време на милениума, докато невестата, съпругата, в 21:2 е съставена от всички вярващи светии след милениума за вечността.
 3. Готовността на невестата зависи от зрелостта в живота на победителите - 19:7; Евр. 6:1; Фил. 3:12-15; Ефес. 4:13.
 4. Ние трябва да украсим и завършим Новия Йерусалим като Христовата невеста с Бог Отца като златото, Бог Сина като бисера и Бог Духа като скъпоценните камъни - Откр. 21:2, 19а; 1 Кор. 3:12; П.П. 1:10-11.
 5. Победителите не са отделни личности, а съвкупна невеста.
 6. Победителите са не само зрели в живота, но и са съградени заедно като една невеста.
- В. “И на нея ѝ бе позволено да се облече в светъл и чист висон; защото висонът са праведните дела на светиите.” - Откр. 19:8:
1. Чист се отнася до природата, а светъл се отнася до изражението.
 2. Гръцката дума, преведена “правда” може също да се разбере като “праведни дела”.
 3. Праведните дела не се отнася до правдата, която получихме за нашето спасение - 1 Кор. 1:30.
 4. Правдата, която получихме за нашето спасение е обективна и ни позволява да покрием изискванията на праведния Бог, докато в Откровение 19:8 праведните дела на побеждаващите светии са субективни (Фил. 3:9) и им позволява да покриват изискванията на побеждаващия Христос.
 5. Тоест, чистият висон обозначава нашия победителен живот, нашето победително живеене; това е Христос, който живеем от нашето същество.
- Г. “Блажени тези, които са поканени на сватбената вечеря на Агнеца... Тези думи са истинни Божии думи.” - Откр. 19:9:
1. Сватбената вечеря на Агнеца е сватбения пир, царството на хилядата години, което е един ден в очите на Бога, като награда за побеждаващите светии - ст.9; Мат. 22:2; 11-14; 2 Петр. 3:8.
 2. Да бъдеш призван за сватбената вечеря на Христос, която ще доведе побеждаващите вярващи в наслаждението на милениума, е да бъдеш благословен - Откр. 19:9.
 3. Сватбената вечеря на Агнеца в Откровение 19:9 е сватбения пир в Матей 22:2; той ще бъде награда за побеждаващите вярващи;

- а. Да бъдеш призван е да получиш спасение (Римл. 1:7; 1 Кор. 1:2; Ефес. 4:1), докато да бъдеш избран е да получиш награда.
- б. Само победителите ще бъдат призвани на сватбената вечеря като награда за тях; не всички спасени ще участват.
- в. Побеждаващите вярващи, които ще бъдат призвани на сватбената вечеря на Агнеца, също ще бъдат невестата на Агнеца - Откр. 19:8-9.

Второ Съобщение Съграждането на Невястата

Четене от Писанията: Бит. 1:26; 2:7-10, 18-25; Откр. 19:7-9; 21:9-11

- I. Божията сграда е централното нещо в цялата Библия; невестата на Христос е сградата на Триединния Бог - “И Господ Бог създаде жената от реброто, което взе от човека, и я заведе при човека.” - Бит. 2:22:**
- А. Цялата Библия може да бъде оприличена на наръчник за строеж (съграждане); откровението относно Едемската градина като началото на божественото откровение в Светите Писания и откровението относно Новия Йерусалим като края на божественото откровение в Светите Писания, отразяват едно друго.
- Б. Това, което е разкрито в тези две части на Писанията е централната Божия мисъл, централната линия на божественото откровение и контролиращият принцип на интерпретиране и разбиране на Светите Писания:
1. Битие 1 и 2 са модела на Божия органичен архитектурен план да има Своята божествена сграда (Евр. 11:10); Божието желание е да съгради Христос в нашия вътрешен състав, за да може цялото ни същество да бъде преустроено с Христос; по този начин Бог може да придобие един съвкупен човек, който да Го изразява в Неговия образ и да Го представлява с Неговата власт (Бит. 1:26; 1 Кор. 3:9; Мат. 16:18; 2 Царе 7:12-14а).
 2. Откровение 21 и 22 са снимка на завършената сграда, съвкупното изражение на Триединния Бог; Новият Йерусалим е отражението и осъществяването на божественото откровение относно Едемската градина.
 3. Христос ще се върне като Младоженеца, за да се ожени за Своята невеста, която ще бъде завършеността на победителите; това съграждане на победителите в тази епоха е за първоначалния завършек на Новия Йерусалим в епохата на царството (19:7-9) и накрая, за пълния завършек на Новия Йерусалим в новото небе и новата земя (21:2).
 4. Чрез продължителната работа на Святия Дух през вековете, тази цел ще бъде постигната в края на тази епоха; тогава невестата, побеждаващите вярващи, ще бъдат готови и Божието царство ще дойде - Мат. 26:29; 13:43.
 5. Съвкупната невеста, Новият Йерусалим, ще изпълни двата аспекта на Божията цел (Бит. 1:26); първо, Новият Йерусалим ще бъде пълното изражение на Бог в Божия пълен образ за Неговата слава (Откр. 21:11; 4:3); второ, този Нов Йерусалим ще покори врага, завладее земята и упражнява Божията власт с Неговото властване над цялата вселена (Бит. 1:26; Откр. 22:5; 20:10, 14-15).
- В. Когато ние като Божия народ влезем в любовна връзка с Бога, ние получаваме Неговия живот, точно както Ева получи живота на Адам; този живот ни позволява да станем едно с Бог и Той да стане едно с нас - Бит. 2:21-22.

II. За да може Бог и Неговия народ да са едно, трябва да има взаимна любов между тях; любовта между Бог и Неговия народ, разкрита в Библията е като нежната любов между мъж и жена - Йоан 14:21, 23; Ер. 2:2; 31:3:

- А. Когато Божиите хора обичат Бог и прекарват време в общение в Него в Неговото Слово, Бог ги изпълва със Своя божествен елемент, правейки ги едно с Него като Неговата съпруга, същата като Него в живот, природа и изражение - Пс. 119:140, 15-16.
- Б. Бог първо ни възлюби в това, че Той ни изпълни с Неговата любов и създаде в нас любовта, с която ние обичаме Него и братята - 1 Йоан 4:19-21.
- В. Животът, който сме получили от Бог е живот на любов; Христос живя в този свят живот на Бог като любов и Той сега е нашия живот, за да можем да живеем същия живот на любов в този свят и да бъдем същите като Него - 3:14; 5:1; 2:5-6; 4:17.
- Г. Нашата природна любов трябва да бъде поставена на кръста; една разлика между Божията любов и нашата природа любов е, че е много лесно нашата природна любов да бъде обидена.
- Д. Ние трябва да бъдем хората, които са наводнени и отнесени от Христовата любов; божествената любов трябва да бъде като бързото течение на големи води срещу нас, карайки ни да Го обичаме извън нашия контрол - 2 Кор. 5:14.
- Е. Заповедта относно братската любов е както стара, така и нова: стара, защото вярващите са я имали от началото на техния християнски живот; нова, защото в тяхното християнско ходене тя се зазорява с нова светлина и свети с ново просветление и свежа сила отново и отново - 1 Йоан 2:7-8; 3:11, 23; Йоан 13:34.
- Ж. Тялото се съгражда в любов, за да стане Христовата невеста (Ефес. 4:16); нашия Богодаден новороден дух е дух на любов; ние се нуждаем от горящ дух на любов, за да победим падението на днешната църква (2 Тим. 1:7).
- З. “Знанието възгордява, а любовта назидава” (1 Кор. 8:16; 2 Кор. 3:6); обичайки се един друг е знам, че принадлежим на Христос (Йоан 13:34-35); да обичаш, за да си пръв в църквата е различно от това да обичаш всички братя (3 Йоан 9).
- И. Точно както Господ Исус даде Своя душевен живот, за да може ние да имаме божествения живот, ние трябва да загубим душевния си живот и да се отречем от себе си, за да обичаме братята и да им служим с живот в практиката на живота на Тялото за подготовката на Христовата невеста - 1 Йоан 3:16; 4:17 и бележка 5; Йоан 10:11, 17-18; 15:13; Ефес. 4:29-5:2; 2 Кор. 12:15; Римл. 12:9-13.
- Й. Любовта е най-превъзходният начин за нас да бъдем нещо или да вършим нещо за съграждането на църквата като органичното Тяло Христово - 1 Кор. 12:31б - 13:8а.

III. Трябва да видим какво Бог направи, за да произведе половинка за Себе Си; Битие 2 разкрива картина на Христос и Неговата невеста в праобразите на Адам и Ева:

- А. Адам е праобраз на Бог в Христос като истинския, вселенски Съпруг, който търси съпруга за Себе Си - Рим. 5:14; Йоан 3:29; 2 Кор. 11:2; Ефес. 5:31-32; Откр. 19:7-9; 21:9-11.

- Б. “И Господ Бог каза: Не е добре за човека да бъде сам; ще му създам подходящ помощник.” - Бит. 2:18:
1. Нуждата на Адам от жена символизира Божията нужда в Неговата икономика, да има съпруга като Негова половинка, Негово допълнение (букв. Негово съответствие); въпреки че Бог, Христос, е изцяло и вечно съвършен, Той е непълен без църквата като Неговата съпруга.
 2. Бог копнее да има както Адам, прообраз на Христос, така и Ева, праобраз на църквата; Неговата цел е да “имат власт” (1:26); това означава да има побеждаващ Христос и побеждаваща църква, Христос, който е победил работата на дявола и църква, която е свалила работата на дявола; Бог иска Христос и църквата да имат владичество (Римл. 5:17; 16:20; Ефес. 1:22-23).
- В. От земята Бог формира всяко животно на полето и всяка птица в небето и ги доведе при Адам “за да види как ще ги нарече; и с каквото име човекът назовеше всяко одушевено същество, това име му остана. Така човекът даде имена на всеки вид добитък, на въздушните птици и на всички полски зверове. Но не се намери помощник, подходящ за човека” - Бит. 2:19-20.
- Г. Съпругата трябва да бъде същата като съпруга по живот, природа и изражение; сред добитъка, птиците и животните Адам не намери половинка за себе си, такава, която да му съответства - ст. 23.
- Д. За да произведе половинка за Себе Си, Бог първо стана човек, както виждаме образа в Божието създаване на Адам - Йоан 1:14; Римл. 5:14.
- Е. “Тогава Господ Бог даде на човека дълбок сън и той заспа; и взе едно от ребрата му и изпълни мястото му с плът.” - Бит. 2:21:
1. Дълбокият сън на Адам за произвеждането на Ева като неговата съпруга типизира Христовата смърт на кръста за произвеждането на църквата като Неговата половинка - Ефес. 5:25-27.
 2. В Библията сънят означава смърт-1 Кор. 15:18; 1 Сол. 4:13-16; Йоан 11:11-14.
 3. Христовата смърт е животоосвобождаваща, животовнедряваща, животодаряваща, животоумножаваща и животовъзпроизвеждаща, което е обозначено от житното семе, което падна в земята да умре и да порасне, за да произведе многото зърна (12:24) за направата на хляба, който е Тялото, църквата (1 Кор. 10:17).
 4. Чрез Христовата смърт божественият живот в Него бе освободен и чрез Неговото възкресение, Неговият освободен божествен живот бе вработен в Неговите вярващи за съграждането на църквата - Лука 12:49-50; Римл. 12:11; Откр 4:5.
 5. Чрез такъв процес Бог в Христос беше вработен в човека с Неговия живот и природа, за да може човекът да бъде същия като Бога по живот и природа, за да може да Му съответства като Неговата половинка.
- Ж. “И Господ Бог създаде жената от реброто, което взе от човека, и я заведе при човека.” - Бит. 2:22:

1. Реброто, взето от отворената страна на Адам обозначава нечупливия, неразрушимия вечен живот на Христос (Евр. 7:16; Йоан 19:32-33, 36; Изх. 12:46; Пс. 34:20), който изтече от Неговата прободена страна (Йоан 19:34), за да вработи живот в Своите вярващи за произвеждането и съграждането на църквата като Неговата половинка:
 - а. От Христовата страна излезе кръв и вода, но всичко, което излезе от Адамовата страна бе реброто без кръвта.
 - б. Това е защото по времето на Адам нямаше нужда от изкупление чрез кръвта, защото нямаше грях; по времето, когато Христос “спеше” на кръста, вече го имаше проблема на греха; затова кръвта, която излезе от Христовата страна бе за нашето юридическо изкупление.
 - в. Следвайки кръвта, дойде и водата, която е течащия живот на Бога за нашето органично спасение (Изх. 17:6; 1 Кор. 10:4; Чис. 20:8); този божествен, течащ, несътворен живот типизира реброто, взето от Адамовата страна (Рим. 5:10).
2. Битие 2:22 не казва, че Ева бе създадена, но че тя бе изградена; изграждането на Ева с реброто, взето от страната на Адам символизира съграждането на църквата с възкресения живот, освободен от Христос чрез Неговата смърт на кръста и вработен в Неговите вярващи в Неговото възкресение - Йоан 12:24; 1 Петр. 1:3.
3. Църквата като истинската Ева е завършеността на Христос във всички Негови вярващи; църквата е възпроизвеждането на Христос; освен Христовия елемент, не трябва да има никакъв друг елемент в църквата - Бит. 5:2.
3. Само това, което излиза от Христос, с Неговия възкресенски живот, може да бъде Негово допълнение като Негова невеста (1 Кор. 12:12; Ефес. 2:6; 5:28-30); църквата е чист продукт от Христос; църквата е “Христова”, “възкресенска” и небесна.
- И. Адам и Ева, бидейки едно, живяха брачен живот заедно като съпруг и съпруга (Бит. 2:24-25); това посочва, че в Новия Йерусалим преминалия през процес и завършен Триединен Бог като вселенския Съпруг ще има брачен живот с изкупеното, новородено, преобразено и прославлено човечество като съпругата, завинаги (Откр. 22:17а).
- Й. Във вечността, която няма край чрез божествения, вечен и изключително славен живот, те ще имат живот, който е смесването на Бога с човека в един дух; живот, който е свръхпревъзходен и който прелива с благословения и радост.

Трето Съобщение Зрелостта на Невястата

Четене от Писанията: Откр. 19:6-9; Йоан 3:29; Яков 5:7;
Мат. 5:48; Кол. 1:28-29; 3:10-11

I. Значението на думата „зрял“ на гръцки е „в крайната точка“:

- А. Да бъдеш преобразен означава да бъдеш метаболитно променен в природния си живот; да си зрял означава да бъдеш изпълнен с божествения живот, който ни променя – Евр. 6:1; Кол. 4:12; Рим. 12:2; 2 Петр. 1:3.
- Б. Последният етап на преобразяването е зрелостта, пълнотата на живота – стих 4.
- В. Зрелият вярващ познава и се грижи за Тялото Христово, като е Тяло-съзнателен за и Тяло-фокусиран – 1 Кор. 12:16, 18-19, 21, 24.

II. Както е използвана в Новия завет, думата „зрял“ се отнася до това, че вярващите са напълно развити и усъвършенствани в Христовия живот, който са получили по време на новораждането – Тит 3:5; 1 Пет. 1:3, 23; Мат. 5:48:

- А. Никога не трябва да бъдем доволни от себе си, а да се стремим към растеж и зрялост в Христовия живот – Фил. 3:12, 14.
- Б. Трябва да продължим, да бъдем доведени до зрялост, като забравим задното, и се прострем към предното, което е пред нас, стремейки се към най-пълното наслаждение и придобиване на Христос за най-пълното наслаждение на Христос в хилядолетното царство – стихове 12-15.
- В. Предпоставката за зрялост в духовния живот е непрекъснатият растеж в божествения живот – Еф. 4:15.
- Г. Крайният резултат от растежа и зрелостта на вярващите в живота на Христос е пълнозрелият човек – църквата като Тялото Христово, което расте в зрял човек – стих 13.

III. В своето Послание Яков използва илюстрацията на земеделец, който с дълготърпение очаква скъпоценния плод на земята – 5:7:

- А. Господ Исус всъщност е истинският Земеделец, единственият Земеделец – Матей 13:3.
- Б. Докато ние очакваме дълготърпеливо идването на Господа, Той, като истинският Земеделец, очаква търпеливо нашата зрялост в живота, като първите плодове и жетвата на Неговата нива – Откровение 14:4, 14-15.
- В. Ако се молим: „Господи, върни се бързо“, Господ може да каже: „Докато ти чакаш Моето завръщане, Аз чакам твоето узряване; само твоята зрялост може да ускори Моето завръщане.“
- Г. За нас е от голяма полза да осъзнаем, че ако сме сериозни по отношение на очакването на завръщането на Господа, трябва да израснем в живота до зрялост.

IV. Да бъдем зрели означава Христос да бъде напълно оформен в нас; това означава също, че сме били напълно преобразени в Неговия образ – Гал. 4:19; 2 Кор. 3:18:

- А. От времето на нашето новораждане Господ работи в нас, за да можем да получим напълно Неговия образ – ст. 18; Рим. 8:29.
- Б. Когато Господ е предал напълно Своя образ в нас и е напълно изразен чрез нас, ние ще бъдем зрели в живота – Еф. 3:16-17.

V. Глава 3та от „Песен на песните“ ни показва зрелостта на търсещата, а глава 4та продължава, като обяснява, че такава зрялост се постига чрез покоряването на волята; тайната на зрелостта на търсещата е, че волята ѝ е била напълно покорена и възкресена – ст. 4:

- А. Шията символизира човешката воля под Бог; Господ смята покорството на нашата воля за най-красиво нещо – ст. 1а, 4.
- Б. Ако имаме покорна воля, тя се изразява като кулата на Давид, която държи всякакви оръжия:
 - 1. Първо, волята ни трябва да бъде покорена; след това тя ще бъде силна във възкресение и като кулата на Давид, оръжейница за духовната война – Еф. 6:10.
 - 2. Оръжията за духовна война се съхраняват в нашата покорена и възкресена воля – 2 Кор. 10:3-5.

VI. Целта на служението на Павел е била да представи всеки човек зрял, пълнозрял в Христос за единия нов човек – Кол. 1:28-29; 3:10-11:

- А. Гръцката дума, преведена като „пълнозрял“ в Колосяни 1:28, може да се преведе и като „свършен“, „завършен“ или „зрял“.
- Б. Служението на Павел беше да раздава Христос в другите, така че те да бъдат свършени и завършени, като узряват в Христос до пълен растеж.

VII. Битие 37-47 е запис на процеса на зрялост на Яков:

- А. В Битие 27 виждаме един хитрец; в глава 37 - преобразен човек; а в края на глава 47 - един зрял човек.
- Б. Последният етап на преобразяването е зрелостта, пълнотата на живота:
 - 1. Вечната Божия цел може да бъде постигната само чрез нашето преобразяване и зрялост – 1:26; Кол. 1:28; 2:19.
 - 2. Зрелостта е въпрос на това божественият живот да се влага в нас отново и отново, докато получим пълнотата на живота – Йоан 10:10.
- В. Зрелостта е въпрос на разширяване на капацитета – Пс. 4:1:
 - 1. Зрелостта в живота е съвкупността на получаването на дисциплината на Светия Дух – Евр. 12:5-11.
 - 2. Другите може да виждат човек, който е узрял в живота, но не виждат натрупаната дисциплина на Светия Дух, която този човек е получавал тайно ден след ден през годините – 2 Кор. 1:8-10; Бит. 47:7, 10.
- Г. Бог ще използва всевластно хора, неща и събития, за да ни освободи от всичко, което ни е изпълвало, и да ни отнеме всяка загриженост, за да можем да имаме увеличен капацитет да бъдем изпълнени с Бог – Лука 1:53; Мат. 5:6.
- Д. Животът на Яков разкрива, че всичко, което ни се случва, е под Божието всевластие за нашето преобразяване и зрялост; нищо не е случайно:
 - 1. За да узрее, Яков първо трябваше да претърпи загубата на Йосиф, съкровището на сърцето си – Бит. 37:31-35.
 - 2. Зрелият вярващ е научил, че Бог е милостив и вседостатъчен, за да задоволи нуждите му във всяка една ситуация – 43:11, 13-14; 17:1; Фил. 1:19-21а; 4:11-12; вж. 1 Тим. 6:6-8.
 - 3. Неговото упование и почивка са изцяло в милостта на неговия вседостатъчен Бог, а не вече в самия него или в способностите му – Рим. 9:16.
 - 4. Най-силният знак за зрелостта на Яков беше благославянето му на другите – Бит. 47:7, 10; 48:14-16; Евр. 7:7.

VIII. Зрялата невеста е целта на Божията воля и намерение – Откр. 19:7-9:

- А. Готовността на съвкупната невеста зависи от зрелостта в живота на победителите – ст. 7; Евр. 6:1; Фил. 3:12-15; Еф. 4:13.

- Б. Сватбата на Агнето е резултат от завършването на Божията новозаветна икономика, която се състои в това да се придобие невеста за Христос, църквата, чрез Неговото съдебно изкупление и чрез Неговото органично спасение в божествения Му живот – Бит. 2:22; Рим. 5:10; Откр. 19:7-9; 21:2.
- В. В Евангелието от Йоан Христос е разкрит както като Агнето, което дойде да отнеме греха, така и като Младоженецът, който дойде, за да се сдобие с невестата – 3:29.
- Г. Целта на Христос не е да премахне греха; тя е да придобие невестата:
1. В книгата Откровение виждаме, че Христос е Агнето и идващият Младоженец; следователно, като Младоженец, Той трябва да има сватба – 19:7-9.
 2. Сватбата на Агнето ще бъде една вселенска сватба; това ще бъде сватбата на Изкупителя и изкупените.
 3. Христос идва като Младоженец, а ние отиваме при Него като невеста.
- Д. Много важен въпрос е готовността на невестата - стих 7:
1. Според Откровение 19:8 и 9, жената, невестата на Христос, тук се състои само от вярващите победители през хилядолетието.
 2. Готовността на невестата зависи от зрелостта в живота на победителите, които не са отделни индивиди, а колективната невеста.
 3. В Откровение 19:6 гласът на голямото множество провъзгласява: „Алилуя! Защото Господ, нашият Бог Всемогъщи, царува“:
- а. Царството на Бога, царството, е свързано със сватбата на Агнето.
 - б. Сватбата ще доведе царството на Господа, царството, защото всички гости, поканени на сватбата, ще бъдат както съвкупната невеста, така и съ-царете на Младоженеца; всички Негови съ-царе ще бъдат Неговата съвкупна невеста.
 - в. За победителите хилядата години на хилядолетното царство ще бъдат едно сватбено пиршество.
 - г. Всеки поканен на сватбеното пиршество също ще участва в хилядолетното царско царуване.
 - д. За победителите царуването с Христос в царството ще бъде сватбеното пиршество – стих 9.

Четвърто Съобщение
Красотата на Невястата

Четене от Писанията: Рим. 6:19, 22; Еф. 5:25-27; Откр. 19:7-9; 1 Сол. 5:23;
П. на П. 8:13-14

I. Процесът на диспозиционно осветление (осветление на нрава ти) е процесът на нашето органично спасение като нашето разкрасяване, за да станем красивата, свята и славна Христова невеста – 1 Сол. 4:3а; 1 Пет. 1:15-16; Еф. 1:4-5; 5:25-27; 1 Сол. 5:23-24; Рим. 6:19, 22:

А. В Ефесяни 5:25-27 се разкрива целостта на пълното Божие спасение, като ни представя Христос в три етапа:

1. В миналото Христос като Изкупителят даде Себе Си за църквата за нашето юридическо изкупление – „Мъже, обичайте жените си, както и Христос възлюби църквата и предаде Себе Си за нея“ – стих 25.
2. В настоящето Христос като животворящият Дух диспозиционно осветява църквата, като я пропива със Своя елемент, така че тя да бъде Неговото точно съответствие; това е органичното спасение като разкрасяването на невестата и подготовка на невестата – „за да я освети, като я очисти с водното умиване в словото“ – стих 26.
3. В бъдещето Христос като Младоженецът ще представи църквата на Себе Си като Своето съответствие за Своето удовлетворение – „за да представи църквата на Себе Си славна, без петно, или бръчка, или друго подобно нещо, но да бъде свята и непорочна“ – това е нашето прославяне за представянето на невестата – стих 2. 27.
4. В миналото Христос даде Себе Си за църквата; в настоящето Той осветява църквата, а в бъдещето Той ще представи църквата на Себе Си като Свое съответствие за Своето удовлетворение; следователно, Неговата любов към църквата е, за да я освети, а Неговото осветяване на църквата е, за да представи църквата на Себе Си славна.

Б. Красотата на невестата идва от Самия Христос, който е внедрен в църквата и сияе от църквата, за да бъде изразен чрез нея – Ис. 43:7; Еф. 3:21.

В. Христос е славен венец и красива корона за остатъка от Своя народ – Исаия 28:5:

1. Венецът е като вид покривало или тюрбан, докато короната е диадемата за глава като най-красивата, славна част от короната – Изх. 28:36-39; 29:6; Исаия 62:3.
2. Трябва непрекъснато да съзерцаваме красотата на Господа в църквата като дома на Неговата красота, за да можем да бъдем преобразявани от слава в слава, разкрасявани от Господа, за да станем Неговата красива невеста с Него като нашата красива корона – 2 Кор. 3:18; Откр. 19:7-9; Ис. 28:5; Пс. 27:4; Ис. 60:1, 7, 9, 13, 19; 62:3; Откр. 21:11.

II. Основното дело на Господа във възстановяването е Неговото истинско дело да ни подготви да бъдем Неговата славна невеста; освен непрекъснатото, диспозиционно осветление, за което се говори в Ефесяни 5:26, няма как невестата да бъде подготвена и следователно няма как Откровение 19:7-9 да се осъществи:

А. Църквата е разкрасена чрез процеса на осветление от Христос като животворящият Дух, който ни очиства чрез умиването с водата в Неговото слово – Еф. 5:26-27:

1. Това показва, че в Христовото слово Духът е като водата на живота; думите, които Той ни говори, са дух и живот – Йоан 6:63.
 2. Като животворящият Дух, Христос е говорещият Дух; каквото говори Той, то е словото, което ни умива; това не се отнася до логоса, постоянното слово, а до рема, което означава моментно слово, словото, което Господ ни говори в момента – Мат. 4:4; Йоан 6:63; Откр. 2:7; 22:17а; вж. Ис. 6:9-10; Мат. 13:14-15; Деян. 28:25-31.
 3. Говоренето на Христос е Духът; Неговото говорене е самото присъствие на животворящия Дух – Йоан 6:63; Еф. 6:17 ч. сутринта.
 4. Обитаващият в нас Христос като животворящият Дух винаги говори мигновено, настояще, живо слово, за да очисти метаболитно старото и да го замени с новото, носещо вътрешно преобразяване.
- Б. Чрез такъв процес на умиване, ние сме наситени с Христос и разкрасени от Христос, за да бъдем Неговата свята, красива, изразяваща Бог невеста, невеста без петно или бръчка – Откр. 19:7; вж. ПП. 6:13; 8:13-14.
- В. Христос като животворящият Дух освещава църквата, като я очиства чрез умиването на водата в словото; Според божествената концепция, водата тук се отнася до течащия живот на Бог, символизиран от течащата вода (Исх. 17:6; 1 Кор. 10:4; Йоан 7:37-39; Откр. 7:17; 21:6; 22:1, 17); сега сме в такъв процес на умиване, за да може църквата да бъде свята и без недостатък.
- Г. Гръцката дума за умиване в Ефесяни 5:26 е буквално умивалник; в Стария завет свещениците са използвали умивалника, за да отмият земните си нечистотии (Исх. 30:18-21); ден след ден, сутрин и вечер, ние трябва да се обръщаме към Библията и да бъдем очистени чрез умивалника на водата в словото.
- Д. Павел използва гръцката дума рема, когато говори за словото с неговите умиващи свойства (Еф. 5:26); логос е Божието Слово, обективно записано в Библията; Рема е словото Божие, изговорено към нас по конкретен повод (Марк 14:72; Лука 1:35-38; 5:5; 24:1-8).
- Е. Ремата ни разкрива нещо лично и директно; показва ни с какво трябва да се справим и от какво трябва да се очистим (бронзовият умивалник беше огледало, което можеше да отразява и разкрива – Исх. 38:8); важното за всеки един от нас е следното – говори ли Бог словото Си към мен днес?
- Ж. Едно нещо, което винаги трябва ценим, е, че Господ все още ни говори лично и директно днес; истинският растеж в живота зависи от това да получим словото директно от Бога; само Неговото говорене в нас има истинска духовна стойност – Евр. 3:7-11, 15; 4:7; Пс. 95:7-8.
- З. Централният фокус на нашите молитви трябва да бъде копнежът ни за Господното говорене, което ни позволява да изпълним целта на Неговата вечна икономика според желанието на сърцето Му да има невеста за Своя половинка – Откр. 2:7; вж. 1 Царе 3:1, 21; Амос 3:7.
- И. В един много практичен смисъл, Господното присъствие е едно с Неговото говорене; когато Той говори, ние осъзнаваме Неговото присъствие в нас; Христовото говорене е самото присъствие на животворящия Дух.
- Й. Говоренето на обитаващия в нас Христос като животворящият Дух в нас е очистващата вода, която влага нов елемент в нас, за да замени стария елемент в нашата природа и характер; това метаболитно прочистване причинява истинска вътрешна промяна в живота, която е реалността на диспозиционното осветение и преобразяването.

К. Трябва да бъдем разкрасени от Христос като животворящият, говорещ Дух в нашия дух; чрез Господното говорене в нас като животворящият Дух, ние се превръщаме в Неговата славна църква – Еф. 5:26-27; Откр. 2:7.

III. Ефесяни 5:27 разкрива, че църквата като Христовата невеста в крайна сметка ще се превърне в славна църква, църква, изразяваща Бога, „без петно, или бръчка, или друго такова нещо, а свята и непорочна“:

А. Единствената ни красота е сиянието на Христос отвътре от нас; това, което Христос цени в нас, е изразяването на Него Самия – Пс. 50:2; 2 Кор. 3:15-18; вж. Изх. 28:2:

1. „Очите ти ще видят Царя в Неговата красота“ (Ис. 33:17а); „Царят ще пожелае твоята красота“ (Пс. 45:11а).

2. „Красива си, любов моя, като Терса, / прекрасна като Йерусалим, / страшна като войска със знамена“ – П.П.. 6:4.

Б. Невестата да бъде подготвена означава, че тя е облечена във „фин висон, светъл и чист“, който е „праведността на светиите“ (Откр. 19:8); този фин висон е красотата на булката.

В. В деня на сватбата си младоженецът го е грижа много повече за красотата на невестата Си, отколкото за нейните способности; Господ Исус, нашият Бог, то е грижа предимно за красотата на Самия Себе Си, изразена чрез нашата човешка природа; ние трябва да бъдем разкрасявани от Христос ден след ден, за да можем да бъдем подготвени да Му бъдем представени като Неговата прекрасна невеста.

Г. Винаги, когато отделяме време да съзерцаваме красотата на Господа в Неговото слово, като четем молитвено и размишляваме върху Неговото слово (Еф. 6:17-18; Пс. 119:15), Той става нашата красота и ние биваме разкрасявани от Него, за да станем дом на Неговата красота, за да може и Той да бъде разкрасен (27:4; 2 Кор. 3:18; Ис. 60:76, 96, 136, 196, 216).

Д. Умиването с вода в словото в Ефесяни 5:26 се отнася главно до петната и бръчките; петната се отнасят до нещо от природния живот, а бръчките са свързани със старостта; само водата на живота може метаболитно да отмие такива дефекти чрез преобразяването на живота.

Е. Да бъдеш свят означава да бъдеш пропит с Христос и преобразен от Христос, а да бъдеш без недостатък означава да бъдеш неопетнен и без бръчки, без да нямаш нищо от естествения живот на нашия стар човек – вж. С. С. 4:7.

Ж. Също така, църквата няма да има „такива неща“, което означава, че тя няма да има „този или онзи вид недостатък“; Бог ще доведе църквата до място, където нищо не може да бъде казано срещу нея по никакъв начин – Ефесяни 5:27.

IV. Ефесяни 5:26-27 съответства на Песен на песните 8:13-14; и двете разкриват, че чрез това, че Господ ни говори, ние сме подготвени да бъдем Неговата славна невеста с копнежа за Неговото второ пришествие – „О, ти, която живееш в градините, / другарите ми слушат гласа ти; / Нека го чуя. / Побързай, възлюбени мой, / И бъди като сърна или млад елен / По планините на ароматите“:

А. В Песен на песните любящата търсеща на Христос моли Този, Който живее във вярващите като в Своите градини, да ѝ позволи да чуе гласа Му, докато нейните другари слушат гласа Му – 8:13; вж. 4:13-16; 5:1; 6:2:

1. Това показва, че в делото, което ние, като любящите Христос, вършим за Него като наш Възлюбен, трябва да поддържаме общението си с Него, като винаги се вслушваме в Него – Лука 10:38-42.

2. Животът ни зависи от словата на Господа, а делото ни зависи от Неговите заповеди (Откр. 2:7; 1 Царе 3:9-10; вж. Ис. 50:4-5; Изх. 21:6); без словата на Господа няма да имаме никакво откровение, светлина или лично познание за Христос като наш Цар (Ис. 6:1, 5), наш Господ (2 Кор. 5:14-15), наша Глава (Кол. 2:19) и наш Съпруг (2 Кор. 11:2); животът на вярващите зависи изцяло от словото на Господа (Еф. 5:26-27).
- Б. Като заключителна молитва на тази поетична книга, „Песен на песните“, любящата Христос се моли нейният Възлюбен да побърза да се върне в силата на Своето възкресение (газела и млад елен), за да установи Своето сладко и красиво царство (планини от аромати), което ще изпълни цялата земя – 8:14; Откр. 11:15; Дан. 2:35:
 1. Такава молитва описва съюза и общението между Христос като Младоженец и Неговите възлюбени като невестата в тяхната брачна любов, по начина, по който молитвата на Йоан, един обичащ Христос светия, като заключително слово на Светото писание, разкрива вечния Божи план относно Христос и църквата в Неговата божествена любов – Откр. 22:20.
 2. „Ела, Господи Исусе!“ е последната молитва в Библията (ст. 20); цялата Библия завършва с желанието за идването на Господа, изразено като молитва.

Пето Съобщение
Праведността на невястата

Четене от Писанията: Откр. 19:7-9; Мат. 5:20; 6:33; 22:2; 2 Кор. 5:21; 1 Йоан 1:7, 9;
Откр. 15:3

I. Божията Праведност е това, което Бог е в Своите действия по отношение на справедливостта и праведността – Откр. 15:3; Рим. 1:16-17а; Йоан 3:16; 1 Йоан 1:9:

- А. Нашето преживяване на Христос почива върху основата на Божията праведност.
- Б. Основата е Божията праведност, непоклатимата основа на Божия престол – Пс. 89:14.

II. Има четири аспекта на определението за праведност:

- А. Праведност означава да си праведен спрямо хора, неща и дела пред Бога според Неговите праведни и строги изисквания – Мат. 5:20.
- Б. Праведността е външното изразяване на Христос, Който живее в нас като Духа – 2 Кор. 3:8-9:
 - 1. Това е праведността като Божия образ – Еф. 4:24; Кол. 3:10.
 - 2. Служението на праведността е служение по Господния образ – 2 Кор. 3:9.
- В. Праведността е въпрос на Божието царство – Мат. 6:33; Пс. 89:14:
 - 1. Божието царство е праведност.
 - 2. Праведността е свързана с Божието управление, администрация и господство.
- Г. Праведността е въпрос на това да сме прави спрямо Бога в нашето същество – 2 Кор. 5:21:
 - 1. Да бъдем прави спрямо Бога в нашето същество означава да имаме едно вътрешно същество, което е прозрачно и кристално чисто, вътрешно същество, което се намира в ума и волята на Бога.
 - 2. Това е въпрос на това да сме Божията праведност в Христос – ст. 21.

III. Праведността е свързана с външните действия, пътища, дейност и активност на Бог – Откр. 15:3:

- А. Всичко, което Бог прави, е праведно – Римл. 1:16-17.
- Б. Всичко, което Бог е в Своята справедливост и праведност, представлява Неговата праведност.

IV. Бог е праведен в кръвта на Исус, Неговия Син – 1 Йоан 1:7, 9:

- А. Бог е верен в словото Си (ст. 10) и праведен в кръвта на Исус, Неговия Син.
- Б. Неговото слово е словото на истината на Неговото евангелие (Еф. 1:13), което ни казва, че Той ще прости греховете ни заради Христос (Деян. 10:43); кръвта на Христос е изпълнила Неговите праведни изисквания, за да прости греховете ни (Мат. 26:28).
- В. Да ни прости Бог означава Той да ни освободи от прегрешението на греховете ни, докато да ни очисти означава да ни измие от петното на нашата неправда.

V. Праведността е свързана с Божието царство – Римл. 14:17:

- А. Църковният живот е Божието царство, а Божието царство е праведност.
- Б. Божият престол е установен с праведността като основа – Пс. 89:14.
- В. Където е Божията праведност, там е и Неговото царство – Ис. 32:1; Евр. 1:8-9.
- Г. В Стария завет праведността често е синоним на царството.
- Д. Където има праведност, всичко е оглавно по подобаващ начин; това е царството.
- Е. Праведността първо произлиза от Божия образ, а след това праведността установява Божието царство:

1. В Римляни 8ма глава имаме праведността и Божия образ.
 2. В Римляни 14та глава имаме праведността и Божието царство.
 3. И образът, и царството се основават на праведността.
- Ж. Да се каже, че праведността ще обитава в новото небе и новата земя (2 Пет. 3:13), означава, че всичко ще бъде в ред, ръководено и регулирано:
1. Всичко ще бъде управлявано, контролирано и под правилното управление, защото там ще бъде Божият престол, царството и божественото управление.
 2. Резултатът ще бъде мир и радост.

VI. В Откровение 19:7-8 виждаме праведността на невястата:

- А. Има два аспекта на това Христос да бъде праведност за вярващите:
1. Първият аспект е Той да бъде праведност на вярващите, за да бъдат те обективно оправдани пред Бог в момента на покаянието си пред Бог и вярата им в Христос – Рим. 3:24-26; Деян. 13:39; Гал. 3:24б, 27.
 2. Вторият аспект е Той да бъде праведността на вярващите, изживяна от тях като Божието проявление на Бог, Който е праведност в Христос, дадена на вярващите, за да бъдат те субективно оправдани от Бога – Рим. 4:25; 1 Пет. 2:24а; Яков 2:24; Мат. 5:20; Откр. 19:8.
 3. Като нашата обективна праведност, Христос е Този, в когото сме оправдани от Бога – Рим. 3:24, 28; 4:25; 5:1, 9, 16, 18.
 4. Като нашата субективна праведност, Христос е Този, който живее в нас, за да живее за нас живот, който може да бъде оправдан от Бога и който винаги е приемлив за Бога – Мат. 5:6, 20.
- Б. Христос, изживяван от светиите като тяхната субективна праведност става тяхната сватбена одежда – Откр. 19:8:
1. Праведността, която получихме за нашето спасение, е обективна и ни позволява да отвърнем на изискването на праведния Бог, докато праведността на победилите светии е субективна и им позволява да отговорят на изискването на победилия Христос – 1 Кор. 1:30; Фил. 3:9.
 2. Сватбената дреха в Матей 22:11-12 символизира Христос, Когото живеем и Който се изразява чрез нас в ежедневието ни като нашата превъзходна праведност – 5:20; Откр. 3:4-5, 18.
- В. Господната невеста, Неговата съпруга, „се е приготвила. И ѝ се даде да се облече във фин висон, светъл и чист; защото фин висон е праведността на светиите“ – 19:7б-8:
1. Откровение 19:8 ясно свързва облеклото с праведността.
 2. Думата „праведност“ в 8ми стих е в множествено число и може да се преведе като „праведни дела“.
 3. Праведностите (праведните дела) не се отнасят до Христос като нашата праведност, която сме получили за нашето спасение – 1 Кор. 1:30.
 4. Финият висон показва нашия побеждаващ живот, нашият побеждаващ начин на живот.
 5. Висонът е Христос, когото живеем от нашето същество.
- Г. „Блажени са [побеждаващите светии], които са поканени на сватбената вечеря на Агнето“ – Откр. 19:9:
1. Сватбената вечеря на Агнето тук е сватбеният пир в Матей 22:2.
 2. Да бъдеш поканен на сватбената вечеря на Христос означава да бъдеш благословен.
 3. Побеждаващите вярващи, които ще бъдат поканени на сватбената вечеря на Агнето, ще бъдат и невястата на Агнето – Откр. 19:7.

Шесто Съобщение
Невестата като съвкупният воин

Четене от Писанията: Ефесяни 6:10-20

I. Ефесяни 6:10-20 разкрива, че невестата е колективен воин, борещ се срещу врага на Бога за Божието царство:

- А. Когато победоносната любяща Христос стане едно с Бога, за да бъде Божието обиталище, в очите на Бог тя е красива като Терса и прекрасна като Йерусалим; обаче, за врага тя е страшна като армия със знамена – П. П. 6:4:
1. Знамената показват готовност за битка и също така са знак, че победата е спечелена; че армията е страшна означава, че Господните победители ужасяват Божия враг, Сатана.
 2. Тази армия води битката за Божието царство в упадъка на Божиите хора, за да станат победителите, които отговарят на Господния призив (Откр. 2:7, 11, 17, 26; 3:5, 12, 21); В крайна сметка победителите ще станат съвкупната невеста, за да се оженят за Христос (19:7-9); след сватбата си тази невеста ще се превърне в армия, която ще воюва редом с Христос, нейния Съпруг, за да победи Антихриста с всичките му последователи (ст. 11-21).
- Б. Църквата като невестата всъщност е съвкупният човек в Божието намерение, който ще изпълни двойната цел да изразява Бога и да се справи с Божия враг – Бит. 1:26.
- В. Не само, че вечната Божия цел трябва да бъде осъществена и желанието на Христовото сърце да бъде задоволено, но и Божият враг трябва да бъде победен; за това църквата трябва да бъде воин.
- Г. Нашето ходене е за осъществяването на Божията цел, нашият живот е за удовлетворението на Христос, а нашето воюване е за поражението над Божия враг – Еф. 4:1; 5:2, 8; 6:10-11.

II. Свидетелството на Исус по време на хилядолетието е Христовата невеста – победителите, които са съ-царе на Христос – Откр. 19:7-9; 20:4, 6:

- А. Господното възстановяване е за подготовка на Христовата невеста (19:7-9; 21:2); в крайна сметка ние ще бъдем съобразени, за да бъдем чудесната Суламка, която, като дубликата на Соломон, е най-великият и краен праобраз на Новия Йерусалим като точното съответствие, невестата на Христос (Пна П. 6:13; Откр. 21:2, 9-10; 22:17а).
- Б. Суламката е оприличена на танца на два лагера или две армии (евр. маханайм) в очите на Бога; след като Яков видя Божиите ангели, двете Божии армии, той нарече мястото, където се намираше, Маханайм и раздели жените, децата и имуществото си на „две армии“ – П. на П. 6:13; Бит. 32:1-10:
1. Духовното значение на двете армии е силното свидетелство, че ние не само побеждаваме, но ние „сврѣх-побеждаваме“, чрез Този, Който ни е възлюбил според принципа на Тялото Христово – Рим. 8:37; 12:5; Втор. 32:30; Екл. 4:9-12.
 2. Бог не търси онези, които са силни сами по себе си; Той иска само слабоватите, по-слабите, жените и децата; онези, които са достойни да бъдат победители, ще бъдат по-слабите, които са зависими от Господа – 1 Кор. 1:26-28; 2 Кор. 12:9-10; 13:3-5; П. на П. 8:6.

3. Бог се нуждае от хора, които са едно с Него, хора, които са Му покорни, символизирано от сплетената коса (1:11), и послушни на Него с гъвкава воля, символизирана от шията с огърлици (ст. 10).
4. Когато обмисляме как да достигнем най-високия връх на божественото откровение, не трябва да се уповаваме на себе си, а да разчитаме на Господ като любов, сила и милост, за да ни направи съдове на милост, чест и слава – Рим. 9:16, 21-23.

III. Духовната война е необходима, защото сатанинската воля е в конфликт с Божията воля – Еф. 1:5, 9, 11; Мат. 6:10:

- А. В допълнение към Божието намерение, Божията воля, има и второ намерение, втора воля, защото сатанинската воля се противопоставя на божествената воля – Ис. 14:12-14.
- Б. Всяка война води началото си от конфликта между волята на Сатана и Божията воля.
- В. Духовната война е войната между Божието царство и царството на Сатана; за да се установи небесното царство, е необходима духовна борба – Мат. 12:26, 28; Откр. 12:11.
- Г. Ние ходим според истината и по благодат, живеем в любов и светлина и воюваме, за да покорим сатанинската воля – Еф. 4:1; 5:2, 8; 6:12.

IV. За да се справим с Божия враг, трябва да бъдем укрепени с величието на силата, която възкреси Христос от мъртвите и Го постави в небесните места, далеч над всички зли духове във въздуха – ст. 10; 1:19-22:

- А. Фактът, че трябва да бъдем укрепени в Господа, показва, че сами не можем да водим духовната война срещу Сатана и неговото зло царство; можем да воюваме само в Господа и в мощта на Неговата сила.
- Б. Повелята да бъдем укрепени предполага необходимостта да упражняваме волята си; ако искаме да бъдем укрепени за духовна война, нашата воля трябва да бъде силна и упражнена – Сб. 4:4; 7:4.

V. Воюването между църквата и Сатана е битка между нас, които обичаме Господа и сме в Неговата църква, и злите сили в небесните места – Ефесяни 6:12:

- А. Началствата, властите и световните управници на тази тъмнина са бунтовните ангели, които последваха Сатана в неговия бунт срещу Бога и които сега управляват в небесните места над народите на света – Кол. 1:13; Дан. 10:20.
- Б. Трябва да осъзнаем, че нашето воюване не е срещу човешки същества, а срещу злите духове, духовните сили в небесните места.

VI. Духовната война не е индивидуален въпрос; тя е въпрос на това Христовата невеста да бъде един съвкупен воин – Ефесяни 6:13:

- А. Църквата е един съвкупен воин и вярващите заедно съставляват този съвкупен воин; след като бъдем съвкупно формирани в армия, ще можем да се борим срещу Божия враг.
- Б. Божията стратегия е да използва църквата като Своята армия, за да воюва срещу врага; стратегията на Сатана е да ни изолира от църквата като Божията армия.
- В. Цялото Божие въоръжение е за Тялото, а не за отделните хора; само съвкупният воин може да носи цялото Божие въоръжение.

VII. За да воюваме в духовната война, трябва да облечем цялото Божие въоръжение - стих 11:

- А. Бог в Христос като реалността в нашия живот е нагръдникът, който укрепва цялото ни същество за духовната война – стих 14а.

- Б. Нагръдникът на праведността, който покрива съвестта ни и ни предпазва от обвиненията на Сатана, е Христос като нашата праведност – стих 14б; 1 Кор. 1:30.
- В. Христос е мирът за нас, за да бъдем едно с Бога и със светиите; този мир е твърдата основа, която ни позволява да устоим срещу врага – Еф. 2:15; 6:15.
- Г. Вярата е щитът срещу огнените стрели на врага; Христос е Авторът и Завършителят на тази вяра – стих 16; Евр. 12:2.
- Д. Шлемът на спасението, който покрива ума ни, е спасителният Христос, когото преживяваме в ежедневието си – Еф. 6:17а; Йоан 16:33.
- Е. Мечът на Духа, който Дух е Божието слово, е нашето оръжие за нападение, с което разсичаме врага на парчета – Еф. 6:17б.
- Ж. Молитвата е единственото, решаващо и жизненоважно средство, чрез което прилагаме цялото Божие въоръжение, като правим всеки елемент от него достъпен за нас по един практичен начин – стих 18.

VIII. Обличайки цялото Божие въоръжение, ние сме способни да се противопоставим на хитростите, на лукавите планове на дявола – стихове 11, 13-14:

- А. Да седим с Христос означава да участваш във всички Негови постижения, да ходим в Неговото Тяло означава да изпълним вечната Божия цел, а да стоим в Неговата сила означава да се борим срещу Божия враг – 2:6; 4:1; 5:2, 8; 6:11, 13-14.
- Б. В борбата срещу врага най-важното е да устоим; след като сме направили всичко, трябва да устоим докрай.

IX. Всички ние трябва да видим, че в Господното възстановяване днес се намираме на едно бойно поле; трябва да си сътрудничим с Господа, за да воюваме срещу въздушните сили на Сатана, за да можем да спечелим повече от Христос за съграждането на Тялото Христово и подготовката на Христовата невеста, установявайки и разпространявайки Божието царство, за да може Христос да се върне, за да наследи земята.